

[Glønborg]

redde livet for dem, der er kommet til skade, kommer man til at fare løs på sagen hurtigt. Der er hverken tid til at vaske hænder eller til noget som helst andet, det er bare at fare løs på sagen hurtigt og foretage de første livreddende foranstaltninger. Men når vi er kommet til næste fase, vil vi godt bede om, at man både vasker hænder og får skiftet til de rigtige remedier og helt præcist ved, hvad man skal gøre.

De korrektioner, som vi nu skal til at lave, skal vi have overvejet grundigt, og jeg er sikker på, at endnu en konsensuskonference kan være med til både at få tingene lagt på bordet og til at få dem drøftet med alle implicerede.

Det er klart, at vi skal træffe beslutningerne, men det er sandelig også vigtigt, at de, som skal føre de beslutninger ud i livet, som vi har truffet, har forstået, hvad det drejer sig om, og hvorfor beslutningerne er truffet. Med andre ord skal vi gøre det i fællesskab.

Derfor er jeg særdeles tilfreds med, at der i miljøministerens redegørelse på side 10 står, at handlingsplanen vil »fremme og underbygge landbrugets motivation til at yde en yderligere miljøindsats. Landmandens dobbeltrolle som producent og naturforvalter kan hermed understøttes. Varetagelsen af miljøinteresserne er en integreret del af godt landmandskab.«

Jeg synes, det er fortræffeligt udtrykt. Jeg kunne have skrevet det samme selv, og jeg har for øvrigt med måske knap så velvalgte ord gang på gang udtrykt disse tanker, når vi har diskuteret miljø. Jeg kan i det mindste citere mig selv for at sige, at det er min inderste overbevisning, at landmænd er lige så miljøansvarsbevidste som resten af befolkningen.

Vi må også tage landmændene så alvorligt, at vi ikke behandler dem som småbørn. Vi ved udmærket, at de sidder med et ansvar for det, de forvalter, og vi må kende deres opgaver, ligesom de må kende vores. Det er Folketingets opgave at fastsætte reglerne, men vi vil også gerne tilkendegive, at vi ikke er så hovne, at vi tror, at vi kan gøre det uden at have drøftet tingene ordentligt igennem med dem, og det vil vi gerne være med til.

Mogens Elvensø (FP):

Denne statusrapport har nogle resultater, der viser, at inden for industrien og i kommunerne er målet næsten nået, men at de ikke er det inden for landbruget. Det er egentlig meget

naturligt, for de af industriens stoffer, der skal fjernes, er veldefinerede, og det er veldefinerede produktionsprocesser, man har, og derfor er det let at finde eksakte metoder til rensning.

Der er dog ét sted inden for industrien, hvor der er noget galt, og det er inden for fiskemelsindustrien. Der kender man ikke metoderne. Rapporten indrømmer, at man ikke ved, hvad man skal gøre. Man kender ikke nogen rensningsteknik, og jeg tror faktisk, den bedste ville være at sænke affaldet direkte i Vesterhavet. Selv om man ikke kender nogen teknik, vil man alligevel til at skærpe udstedelsen af tilladelser med fare for ressourcspild og fejlinvesteringer.

Der står godt nok i rapporten, at man måske vil vente til 1994 eller 1995, men jeg er sikker på, at det kan man ikke nå, for man har ikke nogen forskningsresultater på det område.

Fru Dorte Bennedsen sagde i sin indledning, at målene for landbruget ikke er nået, fordi de grundlæggende midler er utilstrækkelige. De vigtigste sider i rapporten er side 8, 9 og 10, der omhandler landbruget. Jeg tror slet ikke på fru Dorte Bennedsens oplysning om, at målene ikke er nået, fordi de grundlæggende midler er utilstrækkelige. Jeg tror, det er den teori, som man har brugt inden for landbruget, der er forkert. Man kender ikke nedsvivningen, og man kender ikke afvandingen, men man har lavet en metode for landbruget, som om man gjorde det. Vi kunne f.eks. sammenligne det med, at vi skulle vælge dette Folketing på basis af en Gallupundersøgelse, der kun omfatter 50 personer. Det er det, man har gjort inden for landbruget, og derfor havner man selvfølgelig i noget forkert.

Så har man indført obligatoriske gødnings- og sædskifteplaner, og det viser sig, at de ikke duer. Nu vil man nedbringe husdyrgødningens ammoniakfordampning fra markerne, og her kender man heller ikke hverken mål eller midler. Man ved ikke, hvad man skal gøre.

Man vil afholde en ny konsensuskonference om emnet, men jeg tror da ikke, at denne konsensuskonference vil føre til noget godt mål. Jeg tror nemlig heller ikke, at man ved denne konference får fat på folk, der ved noget om spørgsmålet.

Resultatet vil derefter blive, at man vil forsøge at indføre nogle nye kommissærer, der skal rende rundt og kontrollere landbruget, for det